

VII. Betænkning

over

Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 15de Januar 1881).

Behandlingen af det foreliggende Lovforslag frembyder en eiendommelig Banffelighed. Omorganisationen af Hærens Forpleiningskorps eller Intendanturkorps, som det for Fremtiden tænkes benævnt, lader sig ikke fuldstændigt overse i sine Virkninger, uden at der tages Hensyn til de Lønningsbestemmelser, som skulle træde i Kraft samtidig med den. Ordningen af Korpsen og dets Lønninger bør derfor helst tages under samlet Overveielse. Men dette er paa Sagens nuværende Standpunkt umuliggjort derved, at Organisationsforslaget er forelagt i dette, Lønningsforslaget derimod i det andet Thing.

Under disse Omstændigheder tror Udvalget, at Sagen i sin Helhed fremmes bedst derved, at Lovforslaget, som det foreligger fra Regjeringen, passerer dette Thing uforandret for at komme til Folkethingets Overveielse i Forbindelse med vedkommende Lønningsforslag og kan saa meget mere tilraade dette, som det maa erkjende Lovforslagets Ordning for brugbar og forsvarlig i de væsentlige Hovedtræk og i god Overensstemmelse med, hvad der med Hensyn til Forpleiningskorpsens Ordning af Krigsbestyrelsen siden 1874 er bragt i Forslag ved de for Rigsdagen aarlig fremsatte Lovforslag om Hærens Ordning, og som i Samlingen 1876—77 fandt Landstingets Tilslutning.

Udvalget tror derfor at kunne indskrænke sig til at fremhæve:

At i et og ikke uvigtigt Punkt afviger Lovforslaget fra de ovennævnte tidligere fremsatte, nemlig deri, at Intendanturkorpsens Officerspersonale foreslaas delt i to Klasser, nemlig en Intendanturstab, i det Væsentlige omfattende de Officerer, som have at varetage den høiere Administration og søgende sin Tilgang for en større Del blandt Hærens Officerer, og Regnskabsofficererne, der for Støtstedelen ville finde Anvendelse ved Afdelingerne, som disses Regnskabsførere og Kassemeistere. Det lader sig ikke benegte, at Forpleinings- eller Intendantur-

korpsens Virksomhed omfatter to meget forskellige Brancher. Den høiere Administrations hele Virksomhed er meget forskellig fra den, som tilfalder Hærafdelingernes Intendantur, og kræver helt andre Forudsætninger for sit Personale; det kan let tænkes, at Intendanturembedsmanden eller, som Lovudkastet kalder ham, Regnskabsofficeren ved en Afdeling gjør 'god eller endog fortrinlig Tjyldest i denne Stilling og desuagtet er ganske usikket til en Post i den høiere Administration, hvor der kræves en mere flersidig Indsigt og Duellighed, og hvor det blandt Andet synes magtpaaliggende, at der er repræsenteret en Indsigt i og et Stjøn paa militære Forhold i det Hele taget og navnlig paa Krigsforhold og de til disse knyttede Betingelser, en Indsigt, som lettere og naturligere erhverves ved Tjeneste som kombattante Officerer end ved at fungere som Regnskabsofficerer ved en Afdeling.

At Udsønderingen af en egen Intendanturstab synes at staa i et vist Forhold til de i Lovforslagets Motiver antydede eiendommelige Bestemmelser angaaende Lønningsforholdene i Intendanturstaben og Regnskabsofficerernes Kapitainsklasse, hvilket her kun fremhæves for yderligere at vise, hvor lidet hensigtsmæssig Behandlingen af Lovforslaget om Intendanturkorpsen er uden i nære Forbindelse med Lønningsloven.

At de i Lovforslaget stillede Forbringinger om Størrelsen af Korpsens faste Personale forekommer Udvalget moderate og rimelige, henfjet saavel til det forøgede Antal af Hærens Linieafdelinger, som til de indhøstede Erfaringer angaaende Muligheden af i Fredstid at kunne høde paa det faste Personales Ufuldstændighed ved at benytte Frivillige af de Børnpligtiges Klasse.

Indskrænkende sig til disse korte Bemærkninger om Lovforslaget, tillader Udvalget sig i Overensstemmelse med sin ovenansførte Udtalelse at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Blom,
Ordfører.

Clausager.

Gaffner,
Formand.

Magius.

Oxenbøll.